

fen, om Revolution i Ryssland och den odödeliga Catharinas princler, af nåd och årkånsla, Politiska Mistag, Epigramme. — 21 och 22 et Arabiskt fragment, om Konglig Lif-Gardes Bårnhus på Kongsholmen för 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, ända til och med 18 gåbar. — 23 Den odödeliga Gåldendären, Ludvig den XVI:des Pardons Placat som är Kungs-ord, recension af Comedien Donnersamp, dess värde är känt blott jag nämde Auctoren, Annonce af en dugelig Inspector. — 24 Om Titus, uttydning på Arabiska Fragmentet i N:o 21 och 22, til Pauvrehjelm i metien ifrån för detta Riddaren och Majoren, nu mera Bokhandlaren och Factoren, om sista Assemblén på Beursen för de fattigas råkning, och graderna på danswärman emellan åt. — 25 Utdrag af et tal til Swånsta Folket, om de tre Inspectorerna, Strödda Tanckar. — 26 Ur Siste Social sanningar som blott kännas i vårt lycksaliga Fädernesland, Strödda Tanckar, Epigramme. — 27 Poëm af en Lapp på vår Stora Konungs Födelse-Dag, Utgifswaren svarar på det som är Insändt och ej kan införas. — 28 Pauvrehjelmns Svar på Utgifswarens Billet i N:o 24, Comazi anmärkningar öfwer de Romerska Resfare, en Vers om de Brönta. — 29 En Orden af en Chines, en Elegie af en älskare wid sin Skönas bortresa. — 30 Om Cammar-Zungfrun, som i L'hombre spel på 2 man hand war slugare än sjelfwa Hennes Nåd, utur Romerska Historien, en liten händelse målad i en liten Vers, 14 dagars Inpromtu hos Målaren Hoffbro. — 31 Epigramme, kort Utdrag ur 2:ne Weckoskrifter Fri Swånst och Sanning och Natur, til Utgifswaren af en Patriot om det Patriotiska fluidum Brånwinet. — 32 Huru Damerna försigtigt wälja sig männer, utur Romerska Historien, om Conversations-Kortens beswär deri, at en spelare är oblikerad at kunna läsa Swånsta innan til. — 33 Rader på SOPHIAS Dag, en rolig nyhet ifrån London, Strödda Tanckar, Frågor och Svar, hwaraf en del låter, hwilket af alla Lifwets föremåner skul, le Ni wälja om Ni rådde er sjelf? — Billet til Frånsta Spectaclet, blef det förnuftiga Swaret. — 34 Chinesisk Poësie Öfversättning, en råga på alt det falska i Sanning och Nöje, en liten Saga. — 35 Utdrag ur en Ängelst bok full med Ängelsta sanningar, Epigramme, Tanckar af Rousseau, Epigramme. — 36 Om huru litet Me-

dailler uplysa den rätta Lefwernes beskrifningen, om Opera Slickorna i Paris 2 gånger uplagdt, öfwer Wären. — 37 Några Portraits apade efter Theofrastus, et rart Manuscript i Göthisk styl, Vers. — 38, 39, och 40 Lyckan så mycket Forntidens Gudinna, som förtjänsten är dessa tiders, Acktenskaps-Contract, Bref til Utgifwaren ifrån en Fältwäfwel om at förswänksa det Swänksa nya Reglementet, Heroisk Tytt Fält Poësie til Cazenellenbogiska Stads-wacketen. — 41 Om et Project at göra Icus til Cræsus - ifrån Sibi Conscius, Utgifwarens Swar derpå. — 42 och 43 Wären Poëm af 250 Verser 2 gånger uplagdt, ehuru det war besatt dyrt. — 44 Fabel til Herrarna Sibi Conscii, Portrait på den Rika dygdiga, Epigramme. — 45, 46, 47, Tal i et Ordens Sällskap om våra Redeliga Förfäders de Gamla Gd.hernas öden, och våra nu lefwande Swänksars Lycksaliga ställning. — 48 Epigramme, et insändt bref til en Wän, Fabel af Dela Motte om war tids Cameler. — 49 På hwilka stjal världen dömmar, Fabel til en yr och högfärdig Fröken eller Mamsell som är ung och wacker, Saga om en Riddmans Fru som wille hålla bol med sin Man, Epigramme, utur Pauvrehielms Samlingar Militariska Tanckar, — 50 Et Sammelsurium af alla de föregående Bladen.

Til 4 styfwers Lushällaren.

„Gud nås! hwad tiden, den är swår!
 „Beswår och sorg och mycken möda!
 „Wi haft en dyr och fulen wår,
 „Och jorden nekat har sin gedda
 Så talte en: jag tror förryckt
 — Besitta dina Guld Galoner
 Och du! du säger Wären tryckt *)
 Wi i sitt pris haft proportioner.

*) Poëm i N:o 42 och 43 som twärt emot all rimtaxa kostade 2 § arket.

N:o 51 utkommer den 17 Junii.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag - Bladet:
Wälsignade Tryck - Friheten.

Andra Skäcken,

N:o 51.

Stockholm den 17 Junii 1782.

Herr Utgifware.

Det är för underligt huru man kan drömma. Jag hade en dag lefwat som jag lefwat 365 dagar om året, waknat, frukosterat, använt $1\frac{1}{2}$ timma på sysslan och $\frac{1}{2}$ del af dygnet at äta och dricka, läst Avisor, Dagblad, souperat, rökt och somnat, och drömmer ändå en hel natt, om den Wälsignade Tryck-Friheten. Det är för ämnet skul som jag sänder er denna drömmen efter jag annars sällan plågar nöta min penna i oträngt mål.

Dröm.

Tryck-Friheten war i wälsignat tilstånd, ingen bad för henne, och hon födde ändå; men en bytinge, sjelfswäldig de första åren som han haft anor, ehuru härstammande af Ofrälse slägt, nåsvis, oblyg och begifwen på wäld, slagsmål, tråtor och hwem hinner upräkna alla hans lyten? Tryck-Friheten tyckte jag wara en alt för frugtlig Moder, men så woro Barnen til större delen Canailler, at jag må bruka et så främmande ord, då jag såf på Swänske botten. Jag stod Gadder en gång i huset, såg oordningarne och rådde den ärlige Modren at lägga sig til en af gamla världens Præceptorer utrustad med en wederbörlig Carbas, och en anständig Färta. Hwad hände! Barnen föddes upp på det wifset, blefwo illpligtige, inbundna, sågo under lugg och tänckte argt. Anteligen satte man några ensaldiga Subbar til Inspectorer och Förmyndare öfwer dem och deras upfostran. Gu nås! de woro som sagt år, ensaldige och kanske hjärtfrämde, samt förstodo sig alsintet på barnaryckt. Gumman hade emedlertid gjordt

gjordt bekantskap med några granna Herrar som woro ljustige i umgånge och artige at se uppå. Nu födde hon igån, och som jag tyckte en söt unge, men som växte upp som en swamp, blef mjuk-tyggad som en smickrare, söt som en skrymtare, behagelig och tjänstactig som en älskare; kort, det sista fostret war icke eller det bästa; blef dock afhållit och gjorde lycka.

Förargad at så elaka barn skulle födas af en så god Moder, wakenade jag och har nu ånteligen hunnit stadga mina tanckar at drömmar ingen ting betyda.

Ensligheten *)

Min stund går bort, mit ljus förtäres, Min åldersmorgon tynar af
Når lifwets band i stillhet skäres, När Jorden börjar bli min graf,
Dock se! en himmelsk kraft mig förer, Ej döden mer än lifwet röres;
Jag bägges mækt har lika kär, men wilda Hop! som åran söker
Och dina laster dagligt öker; Til dig jag högsta leda bär.

Wärldsglittret blånckte i mit öga, En barnelig lystnad refad blef,
Jag såg bland matkar några höga, Och fram til deras fötter klef.
En Gudars upsyn alla hade; Jag ryste, mig i stoftet lade,
Jag trodde himlens Herrskap se, Men Usta himmel! Tråtors näste!
Mot Mänsslighet et grusligt fäste, Där Dygden qwåls, där laster le.

Ej wård i dina styar gömas, Skal mig den hedern mer ej bry;
Dått den af ondskans Helgon glömmas, Som dristar låga nöjen fly.
Dått den i årans nåt ej lindas, I Gyldne Redjor aldrig bindas
Ej illgreps lagrar bära så: En sådan bår af Kojan bysas
Af menlöst wett til målet lysas, Men ej i prydda Salar gå.

Din dom O värld! jag gärna följer, Den sista tjänst du af mig får,
Såll den som låga Kojan höljer, Där i sig sjelf man ofta går.

*) Jusfände.

Det!

Uck! är det åt at fälla tårar? Hwad saknas? wäld af fria dārar
 Hwad? nōjet at ej lefwa nöjd. Hwad? at för fluggor ryggen krōka,
 At sjelf i mjugg för Herre spōka. Jag wet ej sakna sådan frōgd.

Uck! lätt mig långt från Staden bygga en wärld med egna hānder gjord
 Ej längre mig til mānnsfjor trygga, Och undfly lasten som et mord.
 Men hwad — man ju med fasa rōner At lifwet ej med sällhet krōner
 Den som ej jordens præctt tilber? = Wil man i wärlden lycklig blifwa
 Man måste sig åt wärlden gifwa; I wärldens buller sänckas ner.

Jag wil från Dyckan sitta trygger, Där afwund ej mit lugn förstör
 Jag höga murar aldrig bygget, Mit låga näste ingen rör.
 När man ur brätt sin sällhet tager, Jag min ur ofskuld gärna drager
 När lasten otāmd råda får, När wäld af ondskans wreda pilar
 Ur afgrunds swarta häckten ilar, Mit intet ej i fara står.

Bland skog och berg och lugna dalar, Min tid jag önskar nöta bort
 Där ofskuld med naturen talar, Där dagen göres glad och kort,
 Där högsta Guden i mit sinne, Och walda wānners dyra minne
 Görnsjer hjārta, håg och sjål, Min wård af myndigt skäl ej dānar
 Jag örat håldre wärlden lånar, An lysnar på de slugas grål.

Där lind och björck sig sammanpara, Och ståta hov et fluggrikt bo
 Där foglars ljud hwarannan swara: Där spāda lammen ha sin ro,
 Hwad sen? om wargen sig utrustar? Han drifts af hungerns wilde lustar,
 Men snart af heta kulor fälls: Et wildjurs klo jag håldre känner
 An ewigt smek af grymma Wānner; Där sanning minst i fråga ställs.

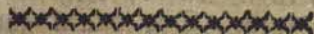
Men om mig wāgras sådan lefnad, Så liten tårswas egendom
 Så skal jag smaka landets trefnad, I bullret af et Gudlöst Rom
 Där mina pligter troget skjōta, Med tålig sjål mit öde mōta;
 Ej knota fast man öfwar wäld. Jag håldre största orätt lider
 An med et brättfligt samfund strider; Hwars dygd för winning blifwit såld.

Jag skal där stadens wallar tryta, För möda, slāp och tålmod
 Den

Den lägsta Roja mig tilbyta, Ej biffa någon ärestod
 Där människors oförrätter skåda, För föttren deras glitter tråda
 Ej lasta utan egna brått. Vätt dårar ogudacktigt riswas
 Vätt dessa tistel frodigt trifwas I njtet af inbillat godt.

Om högmod jag i själen finner, Det skal en helig sällhet ge
 När man för sanna åran brinner, Man lasten med förækt kan se.
 Min wrede skal til nytta lända, Och wapen mot mit hjärta wända,
 Mot egna lustar föra frig; Då jag mig sjelf kan öfwerwinna
 Jag skal en Konungs höghet finna Uti at råda öfwer mig.

Kom sen Tyrann! at mig förfölja, Öde alt hwad du har hjärta til
 Jag lofwar mina tänckar dölja, Och at jag knappast täncka wil
 De skola ej mit lugn förstöra, Man skal ej ord af mig få höra
 Då jag i ensligheten bor — Men æt! om jag för himlen klagar
 Jag hoppas det dig ej misshagar: Du frucktar ej den du ej tror.

Avertissemment til Österbottningen.

Jag kan ej införa er Insända alldrabbmjukaste Gratulation til den
 höga Herrn som i Hans Konglig Majeståts alldrabbögsta Råd sedt si-
 na förtjänsters belöning, rent af derföre, at ämnet ej är afhandlat
 med den elld; den enthousiasme, och den styrcka det wärckeligen för-
 tjénar. Den anonyma Författaren felas ej nit, men känslor och mål-
 ningar, och en Poët utan dem är sannerligen ingen Poët — at sluta
 en Vers med både, blåt för Rimslutet Råde, är nog matt, det är
 för stark Hyperbole öfwen i Vers at säga:

Det han skal detta Land i Edens Trågärd byta

Och nya Canaan af mjölet och hanung flyta.

I skogar tjärt och marck, där Porsen wärer willd

Skal nu jesminen gro, och lilljan präla mild.

Utgisw.

N:o 52 utkommer den 19 Junii.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag = Bladet:
Wälsignade Tryck = Friheten.

Andra Skäcken,

N:o 52.

Stockholm den 19 Junii 1782.

Utdrag af en Angelomans bref om den nu Regerande Kejsaren

Han är en Herre af wanlig längd, ung, wäl wäxt och wacker. Han är mycket lik sin Syster Drottningen af Frantrike, och det blir i alla fall at göra Hans eloge — Utan at sjelf hafwa sedt det, skulle ingen tro at en som sitter på de största Throner i världen kan gå så ner til alla dem wid hwilka Han talar.

Hans lefnads sätt och faconer äro de artigaste och mildaste, wida skilda ifrån den där stolta och förackliga mine som bördens ofta tilwäller sig. — De som haft den hedern at vara i denna Furstes sällskap, langt ifrån at blifwa försagda af dess rang och höghet, måste ackta sig at ej bli för familiera, hwartil hans nåd och godhet så ofta kunna försöra äfwen den warsammaste.

Kejsaren är reglerad i sin Håfhålning, måttelig i nöjen, stadig i sina beslut, och full af drift i Riks-ärenderna.

Hans Armées är Honom om hjärtat, Han är en Soldat wän och Han förser den Undersåten som skal skydda sig och sina andra undersåtare, ej allenast med det han aldrig bör vara förutan, utan äfwen med det som kan bidra til et lyckligare lif. Han är säkert en stor Hushållare och försörfer aldrig tunnor guld hwarcken för en usel och fåfång prackt, eller för Favoriter, och det är på ingen annan grund som de misshöjda taxera Honom för at vara snål.

Jag anser det som den största skyldighet hos en Furste at hushålla. Frikostigheten hos en enskilt, äfwen drifwen til en höjd som
al.

